

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobců: a) **Bc. L. H.**
b) **Ing. arch. B. K.**
oba bytem K. Č., L., K. n. V.
zastoupeni advokátkou JUDr. Janou Marečkovou
sídlem Ondříčkova 16, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2016, sp. zn. SZ 150385/2015/KUSK
REG/Hr, č. j. 007263/2016/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Společným návrhem podaným ke zdejšímu soudu se žalobci domáhali jednak zrušení obecně závazné vyhlášky města Veltrusy č. 1/2008, kterou se vydává Regulační plán Veltrus v části Za kaplí (dále jen „regulační plán“), a jednak zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jejich odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Veltrusy, odboru výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“), ze dne 5. 10. 2015, č. j. 04014/15/JPr, sp. zn. VÚP/03852/14/P. Stavební úřad tímto rozhodnutím podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 350/2012 Sb., žalobcům především nařídil odstranění nepovolené změny stavby před

jejím dokončením spočívající ve změně střešní krytiny na jejich rodinném domě provedené z betonových tašek B. T. v barvě černé s povrchovou úpravou Protector.

2. Krajský soud v Praze návrh v části týkající se zrušení výše označeného regulačního plánu (opatření obecné povahy) vyloučil k samostatnému projednání svým usnesením ze dne 8. 4. 2016, č. j. 48 A 25/2016-25, a následně jej odmítl usnesením ze dne 20. 4. 2016, č. j. 50 A 3/2016-18, neboť návrh byl podán opožděně. Kasační stížnost žalobců proti tomuto rozhodnutí Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 21. 12. 2016, č. j. 1 As 115/2016-23, v němž mimo jiné dospěl k závěru, že s žalobou proti rozhodnutí o nařízení odstranění stavby prováděné nebo provedené bez potřebného povolení nebo v rozporu s ním podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nelze po uplynutí tříleté lhůty podle § 101b odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) spojit návrh na zrušení územně plánovací dokumentace ve smyslu § 101a odst. 1 druhé věty s. ř. s.
3. V části návrhu brojící proti shora označenému rozhodnutí žalovaného žalobci nejprve rekapitulují své námitky uvedené v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu a shrnují obsah žalobou napadeného rozhodnutí. Namítají, že žalovaný nedostal požadavkům kladeným na odůvodnění rozhodnutí dle § 68 odst. 3 ve spojení s § 93 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). V odvolání vznesli námitku, že v jejich věci nebylo postupováno stejně jako ve věci jiných stavebníků v téže lokalitě a byl porušen § 2 odst. 4 správního řádu. Žalovaný tento argument přešel tvrzením, že žalobci z předcházejícího územního a stavebního řízení velmi dobře věděli, že jejich pozemek se nachází v lokalitě „Z. K.“, pro kterou je zpracován regulační plán, který stanoví podmínky pro umístění a prostorové uspořádání staveb. Toto tvrzení žalovaný podle žalobců nijak důkazně nepodporuje. I pokud by tak učinil, není zřejmé, jak ze skutečnosti, že regulační plán stanoví střešní krytinu barvy měděné, vyplývá, že žalobci volbou černého odstínu porušili vyhlášku. I pokud by žalobci přešli, že neexistuje standard pro „barvu měděnou“, nelze opominout, že měď působením např. kyseliny sírové může mít černý odstín a stále se jedná o měď.
4. Žalobci dále poukázali na to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůraznil, že předmětem řízení je právě a jen stavba žalobců, což je sice obecně pravda, není však zřejmé, jak to souvisí s tím, že v rámci posuzování správnosti rozhodnutí stavebního úřadu nelze posuzovat okolnost, že v lokalitě jsou domy s nestejnou barvou střešní krytiny. Přitom právě § 2 odst. 4 správního řádu přímo zakotvuje povinnost správního orgánu postupovat v obdobných případech obdobně. Argument žalovaného, že domy s krytinami, které nejsou v současné době s regulačním plánem v souladu, mohou být domy realizované před účinností regulačního plánu, je bezcenný, protože stejně tak to mohou být domy realizované za účinnosti regulačního plánu. Pokud žalovaný k odvolací námitce neodůvodnil, kdy byly tyto stavby realizovány, založil nepřezkoumatelnost svého rozhodnutí. Obecné úvahy žalovaného o funkci regulačních plánů jsou nepřínosné. Stejně nepřínosné je dle žalobců i tvrzení žalovaného týkající se nabytí účinnosti daného regulačního plánu. Toto obecné konstatování o regulačních plánech částečně převzaté z čl. 5 regulačního plánu nic nevypovídá o tom, jak žalovaný posoudil námitku žalobců, že daná vyhláška nemá funkci regulačního plánu, jestliže nebyla přijata jako regulační plán, ale jako vyhláška obce.

5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě připomněl, že společným územním rozhodnutím a stavebním povolením ze dne 25. 2. 2015 bylo žalobcům povoleno umístit a postavit stavbu rodinného domu na pozemku p. č. X v k. ú. V. na území ochranného památkového pásma národní kulturní památky – zámku a parku V., vymezeného rozhodnutím Okresního národního výboru, odboru kultury ze dne 30. 1. 1981, č. j. kult./46/81/No. Pro toto území je zpracován a schválen regulační plán s podmínkami architektonického řešení. Jeho cílem je zachování dominantnosti národní kulturní památky a tradiční venkovské zástavby při použití klasických stavebních materiálů. Jednou z podmínek je, že střešní krytiny u solitérních rodinných domů budou z pálených tašek cihlové barvy. Podkladem pro vydání povolení bylo závazné stanovisko dotčeného orgánu, Městského úřadu Kralupy nad Vltavou, odboru realizace investic a správy majetku, památkové péče, ze dne 4. 12. 2013, který podmínil přípustnost záměru třemi podmínkami. Dle podmínky č. 1 měla být použita střešní krytina drážková, režná, případně v provedení měděná engoba, a tato podmínka se promítla rovněž do výrokové části rozhodnutí stavebního úřadu (podmínka č. 6 rozhodnutí). Žalobci se proti stavebnímu povolení neodvolali, z čehož lze dovodit, že se stanovenými podmínkami v době vydání rozhodnutí souhlasili. Následně provedli stavbu v rozporu s tímto závazným stanoviskem. Rodinný dům ve střešní partii výrazně vybočuje svou střešní krytinou, která je odlišná nejen barevností přípustnou v dané lokalitě, ale rovněž texturou. Poukázáním na skutečnost, že samotný zámek V. má rovněž černou střešní krytinu, žalobci staví své zájmy na roveň historického objektu, který je předmětem ochrany. Nedodržení barevnosti krytiny je natolik zásadní a na první pohled patrné, že diskuze o přednostech krytiny s povrchovou úpravou nad požadovanou krytinou drážkovou nemá význam. Uvažovali-li žalobci o změně krytiny s úmyslem potlačit mechy a lišejníky, mohli v předstihu požádat o změnu stavby před jejím dokončením (o změnu krytiny z pálené režné na krytinu s povrchovou úpravou), což však neučinili.
6. Při jednání u soudu žalobci nad rámec svých písemných podání zdůraznili, že se žalovaný nedostatečně vypořádal zejména s jejich námitkou, podle níž v dané lokalitě mají i některé další domy stejnou úpravu střechy jako žalobci, nicméně u žádného z nich není odstranění stavby navrhováno. Poukázali též na princip rovnosti před zákonem s tím, že není zřejmé, proč právě u nich památkáři trvají na dané úpravě. V této souvislosti žalobci při jednání předložili letecký snímek dané lokality a tabulku s výčtem nemovitostí v dané lokalitě včetně popisu barvy střechy, použitého materiálu a povrchové úpravy. Žalobcům je současně známo, že některé úpravy střech byly provedeny a povoleny až po nabytí účinnosti daného regulačního plánu.
7. Žalovaný při jednání u soudu setrval na svém písemném vyjádření k žalobě a zdůraznil, že napadená rozhodnutí byla odůvodněna dostatečně. Pokud jde o další stavby v dané lokalitě, zřejmě byly povoleny ještě v době neexistence regulačního plánu, neboť pokud by tomu bylo jinak, povoleny by být nemohly. I kdyby se tak nicméně stalo, nemůže to založit očekávání, že by měl být zákon porušován i v jiných případech.
8. Krajský soud v Praze ze správního spisu v dané věci především ověřil, že žalobci podali u stavebního úřadu dne 15. 1. 2014 žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení stavebního záměru „novostavba rodinného domu“ na pozemku parc. č. X v k. ú. V. Dne 25. 2. 2014 vydal stavební úřad rozhodnutí č. j. 00676/14/SÚ, jímž umístil a povolil stavbu daného rodinného domu a zároveň vydal výjimku dle § 169 odst. 4 stavebního zákona a § 10 odst. 5 písm. a) až c) vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických

požadavcích na stavby. Stavba dle výroku rozhodnutí obsahuje mj. rodinný dům o 1 bytu s vestavěnou garáží o celkové zastavěné ploše 238,8 m², střechu tvoří průnik dvou valbových střech s přesahem, s krytinou pálenou B. s povrchovou úpravou Engoba měděná. Zároveň stavební úřad stanovil podmínky pro umístění a provedení stavby. Dle podmínky č. 6 stavebník zajistí splnění podmínek vyplývajících ze závazných stanovisek dotčených orgánů, mj. Městského úřadu Kralupy nad Vltavou, Odboru realizace investic a správy majetku, věcně příslušného orgánu na úseku památkové péče ze dne 4. 12. 2013, č. j. MUKV 41517/2013/RIaSM. Dle první z podmínek vyplývajících z tohoto stanoviska „*použitá pálená střešní krytina bude drážková, režná, případně v provedení měděná engoba.*“

9. Jak ze správního spisu dále plyne, na základě podnětu příslušného orgánu památkové péče a po provedení kontrolní prohlídky dne 14. 11. 2014 (protokol č. j. 04205/14/SÚ) stavební úřad zahájil dne 19. 11. 2014 řízení o odstranění stavby – nepovolených stavebních úprav změny stavby před dokončením (mimo jiné i pokud jde o použitou střešní krytinu). Poté, co stavebník požádal dne 19. 11. 2014 o dodatečné povolení stavby, stavební úřad řízení o odstranění stavby téhož dne přerušil. Žalobci současně podali žádost o změnu stavby před dokončením.

Dne 27. 3. 2015 vydal orgán památkové péče (Městský úřad Kralupy nad Vltavou, odbor realizace investic a správy majetku) závazné stanovisko č. j. MUKV 22492/2015/RIaSM, v němž uvedl, že práce spočívající v provedení změny střešní krytiny z krytiny uvedené v podmínce původního závazného stanoviska, konkrétně z pálené střešní krytiny drážkové, režné, případně v provedení měděná engoba, na střešní krytinu B. T. černá s povrchovou úpravou Protector, nejsou dle § 11 odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, z hlediska zájmů památkové péče přípustné. Stavební úřad dne 12. 5. 2015 zamítl změnu sporné části stavby před dokončením. Řízení o dodatečném povolení změny stavby před dokončením pak stavební úřad zastavil usnesením ze dne 10. 6. 2015, č. j. 02362/15/MHo.

10. Rozhodnutím ze dne 5. 10. 2015, č. j. 04014/15/Pr, stavební úřad dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařídil žalobcům odstranění nepovolené změny stavby před jejím dokončením spočívající ve změně krytiny na rodinném domě z betonových tašek B. T. v barvě černé s povrchovou úpravou Protector. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, v němž zpochybnili smysl regulace daného území provedené regulačním plánem a poukázali na to, že regulační plán byl přijat ve formě obecně závazné vyhlášky, ačkoliv podle zákona má být přijat ve formě opatření obecné povahy. K odvolání připojili letecký snímek dané lokality a poukázali na různorodost užitých střešních krytin v dané lokalitě, přičemž upozornili na zásadu, podle níž správní orgán dbá na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Žalovaný odvolání žalobců rozhodnutím napadeným nyní projednávanou žalobou zamítl.
11. Z regulačního plánu (obecně závazné vyhlášky města Veltrusy č. 1/2008) potom plyne, že řadové i solitérní domy v dané lokalitě podléhají mimo jiné regulativu „*Střešní krytiny z pálených tašek, barvy cihlové nebo režná betonová, barva měděná.*“
12. Součástí správního spisu jsou pak i pravomocná rozhodnutí stavebního úřadu, jimiž byl každý ze žalobců shledán vinen, že se dopustil přestupku proti stavebnímu zákonu tím, že jako stavebník provedl dne 22. 10. 2014 nepovolené změny – stavební úpravy změny stavby před dokončením rozestavěné stavby (rozhodnutí ze dne 16. 12. 2014, č. j. 04621/14/SÚ, a č. j. 04631/14/SÚ).

13. Krajský soud v Praze na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobci uplatněných námitek, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.).
14. V dané věci je nutno předeslat, že předmětem soudního přezkumu je zde rozhodnutí o odstranění stavby (nepovolené změny stavby před jejím dokončením) dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Podle tohoto ustanovení stavební úřad nařídí odstranění stavby „*vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena*“. Jak přitom plyne z výše reprodukováného správního spisu, žalobci v řízeních předcházejících vydání tohoto rozhodnutí nedocílili ani dodatečného povolení daných stavebních úprav, ani povolení změny sporné části stavby před jejím dokončením. Je tedy zjevné, že zde zůstaly nepovolené změny stavby ve smyslu citovaného ustanovení, přičemž podstata argumentace žalobců fakticky míří spíše do podmínek pro dodatečné povolení stavebních úprav a nikoliv do zákonem vymezených podmínek proto odstranění takové stavby [viz výše citované ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona].
15. Žalobci v žalobě předně namítali, že žalovaný nedostatečně odůvodnil vypořádání jejich odvolací námitky spočívající v tom, že správní orgán (stavební úřad) nepostupoval v jejich věci stejně jako v jiných obdobných případech, a porušil tak § 2 odst. 4 správního řádu. Tato námitka je nedůvodná. Žalovaný ve vztahu k této námitce v rozhodnutí uvedl, že argumentace, že se v předmětné lokalitě nachází i stavby s jinou barvou či druhem střešní krytiny, není rozhodující. Dále konstatoval, že předmětem řízení je pouze a jen stavba odvolatelů a domy, které nejsou v současné době s regulačním plánem v souladu, mohou být stavby realizované před účinností regulačního plánu a stavební úřad v těchto případech uplatní požadavky z regulačního plánu na tyto domy až v době, kdy vlastníci podají žádost o jejich stavební úpravy. Postupně tak bude naplněn cíl regulačního plánu sjednotit venkovní vzhled zástavby v lokalitě „Z. k.“. Zde především nelze přehlédnout, že daná odvolací námitka žalobců bylo poměrně obecná (současně zde soud připomíná důkazní břemeno žalobců v řízení o dodatečném povolení stavby). Způsob, jakým se žalovaný vypořádal s touto námitkou, je proto srozumitelný a z hlediska požadavků na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu dostatečný, napadené rozhodnutí tedy nelze podle soudu v tomto ohledu považovat za nepřezkoumatelné.
16. V návaznosti na to žalobci rovněž rozporovali, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadou legitimního očekávání zakotvenou v § 2 odst. 4 správního řádu. Dle tohoto ustanovení správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. K tomu je nicméně třeba uvést, že zásady legitimního očekávání se nelze dovolávat v případech, kdy je porušován právní předpis, neboť takové očekávání nelze považovat za legitimní. I pokud by v minulosti došlo k určitým excesům (byť žalobci nijak konkrétně neuvádějí ani nedokladují, že skutečně po nabytí účinnosti daného regulačního plánu stavební úřad povolil v dané lokalitě střešní krytinu neodpovídající požadavkům regulačního plánu a tyto skutečnosti neplynou ani z podkladů předložených žalobci při jednání u soudu), nelze se domáhat shodného nezákonného postupu s odkazem na zásadu rovného zacházení

zakotvenou v citovaném ustanovení správního řádu, neboť tato zásada může sloužit jako vodítko pro postup správního orgánu pouze v mezích jeho správního uvážení a v rámci přípustného výkladu právních předpisů, nikoliv nad jejich rámec (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2015, č. j. 4 As 230/2015-45). Podle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 19. 2. 2013, č. j. 59 A 15/2012-40, požadavek právní jistoty a zásada předvídatelnosti a legitimního očekávání správních rozhodnutí v sobě nezahrnují jako atribut právo účastníka řízení, aby nebyl za své protiprávní jednání rozhodnutím správního orgánu postižen, zůstalo-li v minulosti jeho jednání či jednání jiného subjektu (dle tvrzení účastníka řízení shodné či podobné) nepostiženo. Výše uvedené závěry je pak podle zdejšího soudu nutno aplikovat i v nyní projednávané věci, v níž je žalobci zvolená střešní krytina ve zjevném rozporu s požadavky regulačního plánu, tedy není zde prostor pro přípustné správní uvážení správního orgánu v rámci stanoveného rámce ani výklad relativně neurčitěho ustanovení regulačního plánu. Požadavky regulačního plánu jsou zde zcela jednoznačné. Na výše uvedených závěrech by pak nemohlo ničeho změnit ani žalobci navrhované místní šetření, jehož provádění soud shledal nadbytečným.

17. Žalobci dále namítali, že není zřejmé, jak ze skutečnosti, že regulační plán stanoví střešní krytinu barvy měděné, vyplývá, že volbou černého odstínu porušili daný regulační plán. Ve vztahu k této námitce soud opět zdůrazňuje, že předmětem přezkumu je rozhodnutí o odstranění stavby, které bylo vydáno poté, co žalobcům nebyla povolena dodatečná změna stavby před dokončením. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí popsal, že součástí rozhodnutí stavebního úřadu o umístění a povolení stavby ze dne 25. 2. 2014, č. j. 00676/14/SÚ, byl výrok č. 6, jímž byla stanovena podmínka plynoucí ze stanoviska dotčeného orgánu, a to použití pálené střešní krytiny, která bude drážková, rezná, případně v provedení měděná engoba, přičemž dovodil, že vzhledem k tomu, že žalobci proti rozhodnutí nepodali odvolání, s podmínkou ve vztahu k typu a barvě střešní krytiny souhlasili. Při kontrolní prohlídce, které se osobně zúčastnila žalobkyně b), bylo zjištěno, že na střeše rozestavěného rodinného domu je v celé ploše položena tašková betonová krytina v barvě černé, která nebyla rozhodnutím povolena. Provedením změn týkajících se střešní krytiny, které nebyly ani dodatečně schváleny, tak žalobci provedli stavbu v rozporu se stavebním povolením, v němž je střešní krytina jednoznačně identifikována. Jako právně nerelevantní je pak v tomto ohledu nutno označit tvrzení žalobců týkající se neexistence standardu pro měděnou barvu a zmínka o působení kyseliny sírové na měď.
18. V rámci žaloby pak žalobci poukázali taktéž na to, že žalovaný řádně neposoudil jejich odvolací námitku, že obecně závazná vyhláška města Veltrusy č. 1/2008 nemůže mít funkci regulačního plánu, jestliže nebyla přijata jako regulační plán, ale jako obecní vyhláška. K tomu soud uvádí, že byla-li tato námitka konstruována ve smyslu namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, pak nemůže obstát, neboť žalovaný se k ní v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil a zabýval se jí. Z hlediska samotné věcné podstaty této námítky je pak třeba zdůraznit, že předmětem řízení o nyní projednávané žalobě je pouze žalobou napadené rozhodnutí, a nikoliv zmíněný regulační plán. Ten byl také žalobci napaden, nicméně k jeho zrušení soudem nedošlo (viz výše). Za těchto okolností soudu nezbyvá, než v projednávané věci z daného regulačního plánu vycházet. Soud samozřejmě nepřehlédl, že daný regulační plán je z hlediska svého formálního označení vydán jako obecně závazná vyhláška a nikoliv jako opatření obecné povahy (srov. § 62 odst. 1 stavebního zákona). Jak již nicméně bylo výše uvedeno, možnost tzv. incidenčního přezkumu tohoto regulačního plánu v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí

Nejvyšší správní soud výslovně v dané věci nepřipustil. Daný regulační plán přitom nevykazuje vady tak extrémní intenzity, že by k němu soud i přes výše uvedené v tomto řízení nemohl přihlížet. K otázce funkce regulačního plánu pak soud dodává, že klíčové pro jeho vnímání je hledisko materiální, nikoliv hledisko formální (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 14/07).

19. Vzhledem k tomu, že soud žádnou ze vznesených žalobních námitek neshledal důvodnou, žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věcech neměli úspěch. Úspěšný žalovaný vznik nákladů řízení o žalobě netvrdil ani ze soudního spisu neplyne, že by mu nějaké náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti vznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. srpna 2018

JUDr. Milan Podhrázký v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.